

I Kommissionsudkastets Artikel 34 hedder det ligefrem, at Domstolen, uden at der behøver at foreligge en særlig Overenskomst, paakender Tvistigheder af retslig Art mellem Stater, som er Medlemmer af Forbundet, naar disse Tvistigheder angaar de juridiske Spørgsmaal, som jeg før tillod mig at opregne. Denne Kommission, hvis Arbejde fandt Sted i Haag i Juni Maaned forrige Aar, og som var sammensat af Verdens betydeligste Jurister og retslærde paa den internationale Rets Omraade, stillede sig altsaa paa det Standpunkt, at Regelen om Domstolens obligatoriske Competence burde være en integrerende Bestanddel af den nye Ordning. Under Forbundsraadets og Delegeretforsamlingens Behandling af dette Udkast, henholdsvis i Bryssel i Oktober og i Genf i November og December forrige Aar, viste det sig imidlertid, hvilke store Vanskeligheder der endnu stadig taarner sig op og modarbejder dette i Virkeligheden saare begrænsede Fremskridt paa den internationale Rets Omraade. Bestemmelsen om Domstolens Competence blev udtaget af Statutterne og formuleret som en selvstændig fakultativ Bestemmelse, som det skulde staa Staterne frit for at tiltræde eller ikke tiltræde. En saadan Erklæring er hidtil afgivet af 7 Stater, nemlig Costa Rica, Danmark, Luxemburg, Portugal, San Salvador, Svejts og Uruguay. Derved er der fremkommet en Sondring mellem Domstolens Statut og Domstolens Competence, en Sondring, som selvfølgelig er forringende for Betydningen af det Fremskridt, der var tilsigtet, men som dog holder Muligheden aaben for, at flere og flere Stater efterhaanden kan afgive lignende Erklæringer, og det tilstræbte Formaals saaledes mere og mere kan blive til Virkelighed.

Paa Virkeliggørelsen af dette Formaal bør Danmark, der steds har været Foregangsland med Hensyn til den internationale Rets Udvikling, af al Kraft medvirke, og jeg skal tillade mig at gentage, hvad jeg udtalte i Folketinget, at selv om det højst usandsynlige skulde ske, at intet andet Land vilde gøre Danmark Følgeskab og ratificere den særlige Erklæring om Domstolens obligatoriske Competence, vilde man i hvert Fald have vist sin Bestræbelse for at stille sig i den Retsudviklings Tjeneste, paa hvilken Haabet om en Forbedring af de internationale Forhold i Fremtiden beror.

Med disse Ord vil jeg tillade mig paa

det varmeste at anbefale det foreliggende Forslag til det høje Tings Velvillie.

Kragh: Paa mit Partis Vegne kan jeg ganske tiltræde de Bemærkninger, som den højtærede Udenrigsminister nu har fremsat ved Forelæggelsen af dette Forslag. Forslaget angaar jo Rigsdagsbeslutning om Ratifikation af en Protokol vedtaget af Folkeforbundets Delegeretforsamling i Genève 1920 angaaende Statut for den faste mellemfolkelige Domstol. Vi hilser dette Fremskridt i Retning af Voldgiftstankens Sejr og den internationale Rets Sejr med Glæde, selv om vi naturligvis maa beklage, at den obligatoriske Competence for Domstolen, som det oprindelig havde været Hensigten at fastsætte, ikke blev gennemført. Vi glæder os endvidere over, at den danske Delegation under Forhandlingerne dernede med Forbehold af den danske Regerings Godkendelse tilkendegav vor Redebonhed til at anerkende Domstolens Domsmyndighed for bindende uden nogen yderligere særlig Overenskomst ligeoverfor ethvert andet Forbundsmedlem eller enhver Stat, som paatager sig samme Forpligtelse. Efter de af den højtærede Udenrigsminister nu givne Oplysninger er tilsvarende Udtalelser tiltraadte af en Række Stater, og man maa haabe, at Bevægelsen i den kommende Tid vil brede sig ogsaa til Stater, som indenfor den internationale Magtfordeling har en større Betydning end Flertallet af de Stater, der er nævnte af den højtærede Udenrigsminister som Stater, der allerede har tiltraadt en Udtalelse som den, der foreligger for Danmarks Vedkommende. Denne vor Stilling er i fuld Kontakt med den Optraeden indenfor det internationale Voldgiftsomraade, som Danmark gennem en Aarrække har udvist. Vi har jo allerede i 1904 afsluttet en Voldgiftstraktat med Holland uden Forbehold fra nogen Side og udtalt Redebonhed til at udvide en saadan Traktat til ogsaa at omfatte, hvilken anden Stat der maatte give den Tilslutning. Det er da en selvsagt Ting, at vi maa hilse det Skridt, der her gøres, med Glæde og kan anbefale Forslaget, saaledes som det her foreligger, til Rigsdagens Beslutning, til hurtig Vedtagelse her i Tinget.

Bramsnæs: I Overensstemmelse med Socialdemokratiets almindelige Anskuelser om mellemfolkelige Retsafgørelser kan jeg